

at det vilde holde Stik i Praksis, at der kan spares 10 000 Kr.; men da Bevillingen er kalkulatorisk, og da jeg formoder, at Finansudvalget og det høje Ting vil være enige med mig i, at der maa anvendes til denne Medhjælp saa meget, som er nødvendigt til Fremme af Matrikulsvæsenets Arbejde, skal jeg ikke modsætte mig dette Forslag. Under Nr. 234 har hele Udvalget foreslaaet, at en Sum paa 64 000 Kr. til Medhjælp for den landøkonomiske Forsøgsvirksomhed nedsættes med 12 000 Kr. Jeg maa heroverfor tage et Forbehold. Udvalget motiverer sin Nedsættelse med, at i Finansaaret 1921—22 blev der af dette Beløb sparet ca. 12 000 Kr., og man mener da, at en lignende Besparelse maa kunne finde Sted i det kommende Finansaar. Jeg har mundtligt overfor Udvalget gjort Rede for Grundene til, at der i det nævnte Aar lod sig gennemføre en Besparelse paa det bevilgede Beløb, som i og for sig fortjente Paaskønnelse, men at lignende Omstændigheder ikke kan forventes at være til Stede i det kommende Finansaar. Da det ikke fremgaar af Udvalgets Forslag og heller ikke af de Udtalelser, der er fremsat i Udvalget, at man ønsker en Indskrænkning i Forsøgslaboratoriets Virksomhed, maa jeg tage det Forbehold, at jeg, for saa vidt som Beløbet, nedsat med 12 000 Kr., viser sig ikke at være tilstrækkeligt til Virksomhedens Gennemførelse, paa Tillægsbevillingsloven for næste Aar søger det forøget til det Beløb, som maatte udkræves.

Med Hensyn til Forslagene under Nr. 237 og 238 er der ikke nogen Uoverensstemmelse til Stede. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtalte en Beklagelse af, at Bevillingen til Lettelse af Transport af Mergel og Kalk nedsættes med saa store Beløb, som Tilfældet er her. Ja, det er en ikke uvæsentlig Besparelse, der her opnaas, idet der er foretaget dels den Ændring, at Bevillingen fra før at have været kalkulatorisk nu bliver fikseret, og dels den, at Bevillingen bliver nedsat fra 1 400 000 Kr. til at udgøre 1 Mill. Kr., saa at der spares 400 000 Kr. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det vilde være beklageligt, om Mergling og Kalkning af de Jorder i de kalkfattige Egne, som trænger til denne Grundforbedringsforanstaltning, skulde blive indskrænket, men jeg tror dog, vi har Lov til at trøste os med, at der ikke her vil blive Tale om nogen særlig Indskrænkning. Naar den kalkulatoriske Bevilling til Mergel- og Kalktransport var kommet op paa 1 400 000 Kr., saa er det noget nyt. For to-tre Aar siden var den under 1 Mill. Kr.; den er steget

saa enormt de sidste Aar, netop fordi Jernbanetaksterne er steget, og da Staten havde Forpligtelse til at refundere de syv Tiendedele af denne Fragt, maatte denne Bevilling stige med Taksterne. Nu er Taksterne nedsat, og jeg vilde være tilbøjelig til at tro, at den Bevilling, der her gives, i alt væsentligt vil strække til, saaledes at der ikke vil blive noget føleligt Savn. Jeg maa maaske her tilføje, at den Omstændighed, at Beløbet nu er fikseret, vil medføre, at Hedeselskabet maa anvende en lidt ændret Fremgangsmaade ved Fordelingen, og at det for at være paa den sikre Side maaske maa holde et Beløb tilbage, som ikke kommer til Anvendelse det første Aar. Jeg nævner det her, fordi jeg maa anse det for en Forudsætning, at hvad Hedeselskabet saaledes skulde blive nødt til at spare, fordi man her maa sikre sig, at Beløbet ikke overskrides, maa kunne finde Anvendelse i et kommende Aar.

Under Nr. 242 har et Flertal givet Tilslutning til, at Bevillingen til Arbejder i Plantagerne nedsættes med et Beløb paa 50 000 Kr., medens et Mindretal mener, at denne Nedsættelse ikke bør finde Sted. Jeg skal herom kun sige dette, at jeg kan slutte mig til den ærede Ordførers (Pinstrup) Betragtninger, det er ikke et Forhold, hvor der kan blive Tale om nogen nævneværdig Forøgelse af Arbejdsløsheden, og jeg skal dertil føje, at det forekommer mig, at naar vi staar overfor den Nødvendighed at skulle foretage Besparelser, er der her et Omraade, hvor der uden Skade for nogen kan foretages en Udskydelse eller Nedsættelse, naar der kun er Tale om dette, at man nedsætter en Sum paa 419 850 Kr. med 50 000 Kr. Det er ikke af saa afgørende Vigtighed for Nationen, om Tilplantningen af Klitterne, der dog gaar sin Gang, fremmes mere eller mindre hurtigt; jeg tror ikke, der sker nogen Skade, om man foretager nogen Begrænsning her for næste Aar og maaske for nogle kommende Aar.

Ogsaa med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 243 er der delte Meninger, idet et Mindretal er betænkeligt ved at nedsætte Bevillingen til Smaaplantninger og Hegn fra 150 000 Kr. til 110 000 Kr. Jeg forstaar meget vel disse Betænkeligheder, og jeg er enig med det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen i, at her er en Opgave, som det vil være rigtigst, at Bevillingsmagten stiller sig om ikke rundhaandet saa dog ikke alt for karrig overfor. Men jeg maa maaske have Lov at minde om, at hvad der her foreslaas nedskaaret, er netop det Beløb, vi sidste Aar har forhøjet Bevillingen med, saaledes